

EDINOST

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za eno mesec . . . 1.—, in ven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—

Naročnine je plačevati naprej za narobe brez priložene naročnine se sprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nvt. in ven Trsta po 4 nvt.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopis se ne vrača.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo ulica Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame sije se proste poštne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P. edinstvo je moč“.

Častitim našim gg. naročnikom!

Danes smo postali zadnji list onim gg. naročnikom, ki so nam na dolgu naročnine za tretje četrtletje. V torek ustavimo teraj list vsem brez izjeme, ki do takrat ne stori svoje dolžnosti. Vemo, da bode nekoliko zamere, a mi, ki ne moremo pramagovati velikih stroškov brez podpore redoljubov, imamo več razloga, da zamerimo nerednim plačevalcem.

Sklenili smo napraviti red in v tem upamo, da nas bodo podpirali vsi objektivno misleči naši gg. naročniki.

Upravništvo „Ednosti“.

Jugoslovanski klub in versko mišljenje.

Slednjič je tudi „Slovenec“ spregovoril o oni resoluciji, vsprejeti na občnem zboru političnega društva „Ednost“, ki zahteva jasno, odločno in brez ovinkov, naj se hrvatski in slovenski poslanci v državnem zboru na Dunaju združijo v jeden sam klub.

Precej časa je trajalo, predno se je oglasila konservativna gospóda v Ljubljani. Ne vemo pa, ali je važnost v Trstu vsprejete resolucije prisilila gospódo do toli dolgega premišljevanja, ali pa jih je do govorjenja pripravila še-le pozneje vsprejeta in slično zahtevo obsežajoča resolucija bratskega nam društva „Sloga“ v Gorici.

Bodisi kakor hoče: dejstvo imamo pred sabo, da so spregovorili; le žal, da tudi po njih odgovoru nimamo pred sabo prepotrebne jasnosti. Odgovor je jako kratek in ni sestavljen tisto skrbjo in brižnosljo, kakoršne bi gotovo zahtevala velika važnost vprašavnega predmeta.

Vsakako sodijo gospóda o ideji jugoslovanskega kluba jako buršikozno, ali pa — jim je ne-

PODLISTEK.

Dve, tri v odgovor gospodu Govekarju.

Velecenjeni g. Govekar!

Dovršili ste sicer Svoj odgovor z besedami, da sklepate z máno za vselej, vendar ste me primorali, da Vam nastavim dve, tri vprašanja in Vam razjasnim svoje misli gledé realizma, dasi sem to storila že posredno in neposredno v našem vrlem „Sl. Svetu“.

Hotela sem Vam napisati privatno pismo, a ker je najina polemika, kolikor vem, zanimala čitatelje in so se še celó dame, ki obično ne čitajo naših listov, zanimala za naš najnovejši boj in se zabavale s tem, pišem Vam javno, ker gledam tudi tu, da koristim naši mili slovenski stvari.

Povedati Vam moram, da nisem prav nič huda na Vas radi Vašega odgovora, a to zato, ker je „Ednost“ imela več odjemalcev in kakor čujem celó naročnikov! Čudno ni; Vaš stil je tudi v polemiki takó lep, pisati znate takó fino, da se mora spoznati takoj, kakó ste „chevalier comme il faut“. Samo nekaj Vam ni pristojalo čisto nič, a to je bilo le v začetku, tedaj ste pa bili gorki radi mojih opazk o karikaturah, to se Vam vidi.

Bojazen, da Vam „izpraskam ponižne oči“ ali „porujem nadbudne berke“, to bi se vse podalo kakemu drugemu, ki ni vaju boljše ženske družbe, a Vas kazi, saj se Vam ni treba delati

ljubo, da se sploh morajo razgovarjati o tem. Neumeven bi nam bil sicer ta njihov Jakobizem.

Ako hočemo, ali nočemo: nai domači prepir je dovel do tega, da so malone zgñili s pozorišča skušeni in zaslužni bojevniki, in na njihovo mesto so stopili nedorasli epigoni, o kojihpravo za pravo ne vemo družega, nego da imajo prav veliko — ambicije.

Le tako je moglo priti, da v nas skoro ni možen razgovor o političkih stvarih, ne da bi v vsaki vrsti omenjali dra. Šusteršiča; le tako je moglo priti, da „Slovenec“, hoté govoriti o ideji jugoslovanskega kluba, je ujel le par besedi o predmetu samem in je mesto tega vso zgovornost svojo porabil v obrambo — Šusteršiča; in le tako je moglo priti slednjič, da moramo mi v tem svojem odgovoru — kakor bodo videli pozneje velespoštovani čitatelji naši — napraviti nekako paralelo med dr. om Laginjo in — dr. om Šusteršičem.

Risum teneatis amici? Kdor more, naj se ne smeje, ali je tako, on ni drugače. Sedaj pa le srčno — in medias res!

„Slovenec“ nam zameri, da smo nekoliko prijeli novega g. državnega poslanca in bivšega protikandidata krščansko-socijalnemu kandidatu, ker je isti vstopil v Hohenwartov klub, češ: kam pa naj bi bil vstopil za sedaj?

Gospóda, tu je nekoliko nesporazumljenja. Poslanci Povše in tovariši so tudi zopet vstopili, oziroma so ostali člani istega kluba in — žalbesede ni bilo iz naših ust. Ali z gosp. Šusteršičem treba že, da računamo nekoliko strožje.

Za osebo dra. Šusteršiča in tudi za njega političko karijero bi se mi brigali bore malo — Bog je naša priča, da ga ne zavidamo! —, da ne bi videli, da se za njegovo osebo skrivajo načela in cel sistem. Njegova izvolitev je bila za vse nas Slovence — ne samo za kranjske — velike, na-

duhovitim s takimi vsakdanjimi neumnostmi, ker ste pokazali v nadaljevanju, da znate drugače.

V začetku Svojega odgovora pravite, da sem kritikovala v „Sl. Svetu“ Vas in Murnika, Murnika? Kdaj? Kakó? Kolikor se spominjam, sem omenila gledé Stritarjeve opazke, da je roman „Groga in drugi“ lep, krasno pisan, da pa same za ta roman še ne damo vseh del naših najboljših dveh pripovedovalcev. Če je kdo pisal kaj drugega o tem, ni treba pripisovati meni; moji so le sestavki, pod katerimi je zapisano moje ime.

O Vas pa nisem rekla drugega, ko sem pisala o idealizmu in realizmu v „Sl. Svetu“, razven, da nisem za Zolo ne za Vaš roman „V krvi“.

V Ljubljani ste pa začeli Vi prvi govoriti o tem, rekši, da sem Vas vrgla v „en koš z Zolo“.

Tretjikrat, kakor pravite Vi, prijela sem Vas radi karikatur.

V Svojem odgovoru pišete nekako porogljivo o meni, češ, da jaz sama ne znam šale in da sem sama, ki ne vem, kaj so karikature, koje besedo mi tudi razlagate dobrodušno slovenski in nemški, razlagate meni, kaj pomenijo caricature!

Diletantka (izdali ste se pa sami!) je napisala v svojem dolgem uvodu obžalovanje, da se slovenski pisatelji premalo poznajo med seboj, da Nemke (o njih zna diletantka polno slavospevov, jaz jih pa ne morem trpeti kakor Nemcev ne) Nemke torej povprašujejo po avktorju, po njegovih pravih navadah, prijateljih, po njegovem življenju, predno se lotijo njegovega dela. Za tem primerja

čelne važnosti; ali ponavljamo: ne radi njegove osebe, ampak radi oseb, ki stoje za njegovo osebo.

Mi smo prijeli dra. Šusteršiča, ko je vstopil v Hohenwartov klub, a ne radi vstopa samega na sebi, ampak ker smo v tem njegovem koraku videli sumen simptom in nekako potrdilo temu, česar se bojimo.

Namere in nakane dr. Šusteršiča so nam še vedno s tremi ključi zaklenjena knjiga. Od kod ta trdovratnost v molčanju? Vse naše pritiskanje je bilo zastoj: iz dra. Šusteršiča ni bilo spraviti nijedne besede z ozirom na prevažno vprašanje: kakova mu bode taktika in kako mu bode razmerje do ostalih slovenskih poslancev za slučaj, da bode izvoljen? Povsod drugod je navada taka, da se sosebno kandidatje za poslaništvo vsaj do neke mere izjavljajo o glavnih vprašanjih, ki so na dnevnem redu. Gospod dr. Šusteršič ni uvidel te potrebe, ali je ni hotel uvideti, ali je ni — smel. Kandidat dr. Šusteršič sploh ni nič govoril povodom volilnega gibanja; govorilo je le uredništvo Slovenčev. Od dra. Šusteršiča nimamo nijedne besede, ki bi bila podobna sicer običajnim programatiškim izjavam, in kar je povedal „Slovenec“, bili so le posnetki iz različnih prejšnjih govorov gosp. poslanca. To ne zadošča, ker ni malo ne veže — dra. Šusteršiča. Ali smo še res politički otroci, ali smo res še tako daleč od političke zrelosti, da nam zadošča, da tudi v imenu naših kandidatov govore — njih varuhi! Vstop dra. Šusteršiča v Hohenwartov klub pa je značilen še v drugem pogledu, ker nam priča o nejasnosti, v koji tavamo glede na namene izvestnih jako upljivih oseb. Ako je bil pokojni kanonik Klun člen tega kluba, je bilo to jedno, ako je vstopil dr. Šusteršič v isti klub, je zopet druga. Pok. posl. Klun se je očitno in lojalno kazal pristaša staro-konservativne, z visokoaristokratskimi bojami pomešane

Slovenke žnjimi itd. Potem še svetuje modro, naj bi naši leposlovniki listi prinašali životopisov in slik naših umetnikov; za tem pa pravi, ker ni se še nadejati tako hitro, hočem jaz podati itd.

Da bodo torej Slovenke in Slovenci rajši čitali slovenske spise, bilo je treba kazati pisatelje — pijance, o meni pa reči, da govorim mešanico. Kdo jej neki piše, če ne zna govoriti? vprašala se je kakova naivna duša.

„Karikature“ je res naslov, a „diletantka“ zabredla je že v uvodu daleč od naslova in potem v karikaturah samih.

Odgovori mi, ljuba diletantka, na to moje vprašanje: Zakaj nisi napravila iz vseh pisateljev karikatur? Zakaj si smešila zlobno samo nekatero, drugim si se pa laskala?

Kakova karikatura je, ako se napravi iz enega uzor elegance? Ali da se o drugem ne zna povedati drugega smešnega, nego, da vabi: „Pridite k meni vsi! Rečem vam izbornega vina imam! Takega še niste pili!“?? Ali recimo, kakova karikatura je n. pr. naš Podgornik, župan Hribar etc. etc...? Vi — pardon! — diletantka ni bila zvesta ne naslovu ne uvodu.

„Caricatura è immagine satirica ed esagerata di persone o di cose che si vogliono mettere in ridicolo“ ali pa „persona che cammina, o veste, o parla, o scrive in una maniera ridicola.“ (Zvršetek pride.)

*) Karikatura je satirična in pretirana podoba ljudi ali reči, katere hočemo smešiti ali oseba, ki hodi, se oblači, ali govori ali piše smešno.

struje in nikdar ni skrival svojega nasprotstva do najnovejšega tekmeča isti struji — do krščanskega socializma. G. Klun je hotel dosežati svoje svrhe po svojih parlamentarnih in vmes tudi visokih zvezah in nikoli mu ni bilo do posebne popularnosti doli v vrstah volilcev.

Drugače je z drom. Šusteršičem. Ta gospod si je — in ob hrupni reklami — nadel togo narodnega tribuna, pridruživši se stranki, koji je bilo glavno agitacijsko sredstvo: krščansko-socialni program. In ta isti dr. Šusteršič je sedaj pristopil klubu, ki je dosledno nasproten krščanskim socialistom. To daje misliti in povsem neumestno je torej, da se „Slovenec“ sklicuje na izgled pok. Kluna. In po vsem tem imamo pravico sumiti, da dr. Šusteršič ni tako svoboden, kakor nam je blagoizvolil zatrditi ljubljanski „Slovenec“.

Toda vse to bi bili prezrli na vse zadnje, da ni v „Slovenčevu“ izjavi zopet iste nejasnosti gledé na glavno vprašanje: kako mislijo gospóda o ideji jugoslovanskega kluba. Tu govore pač o gosp. dru. Šusteršiču, ali o glavnem nič! „Slovenec“ pravi sicer, da bilo umestno obsojati dra. Šusteršiča, ako ne bi vstopil v klub, v kojem bi bili združeni vsi naši poslanci. Ali gospóda, to ne zadošča, ako le akademično priznavamo to ali ono potrebo, ampak vsakdo mora tudi delati na to, da bode ustrezno tej potrebi! Sosebno poslanec mora imeti svoje menenje o vsaki narodni potrebi, a mora imeti tudi toliko poguma, da odkrito pove to svoje menenje. Zakaj molči gosp. dr. Šusteršič o jugoslovanskem klubu? Zakaj ne označi svojega stališča ozirom na to vprašanje? Zakaj ne pove, da-li se hoče tudi v državnem zboru ravnati po nazorih: „načela nas ločijo!“

Pač „Slovenec“ — a ne dr. Šusteršič — je znil jedno tudi v tem pogledu, rekši, da njegovim somišljenikom nikdo ne bode branil stopiti v jugoslovanski klub, ako bodo statuti istega obsezali „vse bistvene točke našega programa“.

Zopet temno, nejasno. Hm, hm: gospóda si hočejo že sedaj odpreti vrata, skozi katera se bodo mogli — izogniti skupnemu postopanju. Kdo stoji za hrbtom dra. Šusteršiča?

Na kateri program misli „Slovenec“? Menda na program stranke na Kranjskem. Ali naj vam zopet odgovorjamo z izgledi? Mar je imela koalicija vse bistvene točke konservativcev na svojem programu? In vendar je v isto koalicijo vstopil isti konservativni Hohenwartov klub, v kojega stopiti je zopet dr. Šusteršič smatral za svojo konservativno dolžnost! In poljski klub? Ako bi hoteli, da pravila tega kluba obsezajo vse bistvene točke iz programov posamičnih njega členov, to bi dobili gorostasno nezmisel: konservativno-radikalno-klerikalno-liberalno-srednjeveško-socialnodemokratsko mešanico. Ali z drugimi besedami: poljskega kluba ne bi bilo. Med našimi poslanci je dovolj bistvenih točk, ki jih spajajo, in te naj bi bile bistvene točke v programu kluba! Ob točkah, ko ne vlada soglasje v menenjih, pa bodi svoboda v postopanju.

Le tako je možno priti do ukupnega kluba in kdor stavlja še razne druge pogoje, ta ukupnega kluba — noče.

„Slovenec“ je prav po nepotrebnem spravil v zvezo to vprašanje z obrambo krščanskokatoliškega stališča. Res po nepotrebnem. Čudno. Sam nejasen — kakor smo dokazali — gledé na toli važno vprašanje, zahteva od nas pojasnil, kjer pojasnil ne treba, kjer je jasno. Mi lahko zahtevamo in moramo zahtevati od g. dra. Šusteršiča, da nam označi svoje stališče o raznih vprašanjih; dru. Laginju — sestavitelju one resolucije — ne treba tega, sosebno kar se tiče njegovega verskega programa. On je že nebrojokrat — ob frenetičnem pleskanju navzočih duhovnikov — razlagal svoje stališče gledé na verska vprašanja, da mu res ne treba vednega bobnanja ob svoje versko prepričanje. Drugače je z drom. Šusteršičem z ozirom na narodna vprašanja. O njem ne vemo ničesar drugega, nego da je jako agilen agitator in hud nasprotnik svojih nasprotnikov. O res narodnem prepričanju tega gospóda nismo prejeli do danes še nijednega dokaza. Od tacega moža pa že treba zahtevati jasnih izjav, ne pa od moža, kakoršen je dr. Laginja, kojega srce in duša sta nam od-

prta knjiga in kjega poznani zlati značaj nam je porok, da mu bdo dela vsikdar odgovarjala besedam.

Gosp. dr. Šusteršič naj nam pride enkrat z jasnim narodnim programom — verski program dra. Laginje pa — z poznamo.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 10. oktobra 1896.

Naši poslanci in jugoslovanski klub.

Z Dunaja nam pšejo dne 9. oktobra: Včasih zahajam pogledat in galerijo zbornice, ker sem radoveden, kako se vedo slovenski poslanci sedaj, ko se jim iztekajo tre. Semtertja mi nanese prilika o mojem pohajkovalju, da tudi kako besedico izpregovorim z zasopniki našega ljudstva pri čaši piva, in sicer z raznimi zastopniki iz tronejedne kraljevine Slovenje, brez ozira na to, h kateremu znanih mogočnih treh klubov se prišteva kdo. Samo z nekim štajerskim gospodom nisem mogel govoriti, ker ga ni bilo v zbornici.

G. dru. Šusteršiču pa moramo dati hvalo, da je malo bolj priden, ker je še-le novinec. Včasih posluša z očali in asti, včasih si daje lekcije od sosednjih prevzvišenih konservativcev o kmetskih blagih, včasih mračno meri skrajno levo, čredico krščanskih socialistov, med katere bi ga bili kmalu pahnili „Slovenčev“ uredniki, in včasih, kadar mu kak levičar-zaveznik posebno prepričevalno govori, zela pepiha jo na hodnik in si zapali smotčico, da mu sivi dim odgovarja na vprašanja: Ali je Kristus delal kompromise? Ali je v tej kompaniji vera na dnevnem redu?

O drugih poslancih za danes molčim, ker vem, da Vas bolj zanima vprašanje, kako bode z jugoslovanskim klubom. Kakor sem bil radoveden tudi jaz sam, vendar se mi doslej ni posrečilo, da bi izvedel kaj pozitivnega. V tem oziru slovenski poslanci tako skrivnostno molče, da bi jih lahko vse skupaj prodal za Javeze Nepomuke. Samo toliko sem izvohal, da hrvatski pravaši ne slišijo radi besede Jugoslovani, ki je sicer tu na Dunaju na najboljšem glasu, in sicer zato ne, ker pravijo, da ni vmes nič bolgarskih poslancev in srbskih že itak „nema“. Poslanec Povše, vodja konservativcev, je pa hotel reči, da bi bilo bolj prav, ko bi se o tem klubu govorilo po dovršenih volitvah, da oče Hohenwart ne bode hudi, in da se bode mogel na Kranjskem nadaljevati boj, ki znači življenje njegove stranke. Več o tem prihodnjč.

Dostavim naj le še, da vidim tu pogosto g. dra. Gregoriča iz Ljubljane, kako občuje z g. dr. Luegerjem in drugimi krščanskimi socialisti. Kaj bo! Kaj bo!

Državni zbor. (Poslanska zbornica.)

Včeraj se je nadaljevala razprava o prvem branju proračuna. Razprava nam je donesla govor levičarja dra. Mengerja, kateri govor je še bolj utrdil naše menenje o levičarskih liberalcih. Neumna vlada, ki se jih boji! Ta mož je izjavil, da v tem ni nikak prejudic za politiško postopanje stranke, ako se ista udeleži razprave o proračunu. No, torej? To se pravi, da gospóda zopet igra komedijo se svojimi opozicijskimi grožnjami. Razpravljali bodo in potem bode večina njih tudi — glasovala za proračun. Proračun se je izročil proračunskemu odseku in vršilo se je drugo čitanje zakona o domovinstvu.

Proračunski odsek je sklenil, da uravnava uradniških plač ima stopiti v veljavo z dnem 1. julija 1897.

K položaju. Na vprašanje, da-li imajo kaj podlage govorice o razpuščenju zbornice, je odgovoril grof Badeni v seji proračunskega odseka, da je vlada posklicanju drž. zbora na dan 1. oktobra in po takojšnjem predloženju proračuna izjavila voljo, da je rešiti proračun do novega leta. Tega namena se drži trdno tudi danes in nima nikakega razloga, da bi se že danes izjavljalo o tem, kaj bi se moralo zgoditi, ako se ne reši proračun do zvršetka leta.

Ali nismo imeli prav, ko nam ni šlo v glavo, da bi vlada hotela sedaj razpuščati državni zbor?

Car v Parizu. Kljubu vsem sitnostim in težavam popotovanja privrelo je v Chalons okolu 150.000 oseb, samo da prisostvujejo vojaški paradi, vprizorjeni ruskemu carju na čast. Chalons je malo, pravzaprav mestece, torej je umevno, da je bilo to jako majhno število tujcev toliko

srečnih, da so našli prenočišča. Ogromna večina je morala nočiti pod milim nebom, a hraniti so se morali ljudje z mrzlimi jedili, ki so jih bili prinesli s seboj. Manéversko polje je oddaljeno od Chalonsa kake 4 kilometre in ogromna množica je morala iti peš vso to pot. Senatorji in poslanci so se zbrali v posebni, za nje zgradeni tribuni, in baš tako vojaški atašéji raznih poslaništev. Car in carica sta se pripeljala ob 11. uri v odkriti kočiji. Car je bil opravljen v uniformo polkovnika kozakov. O njiju prihodu zagromeli so topovi, vojaške glasbe pa so zasvirale rusko himno. Predsednik Faure se je priklonil iz kočije izstopivšemu carju ter pomagal izstopiti carici, poljubivši jej roko. Po izvršenem predstavljanju zasedel je car konja, ter objezdil vrste vojaštva. Spremljala sta ga generala Saussier in Billot. Carica in predsednik Faure sta sledila v kočiji, v katero je bilo vpreženih 6 konj, in za njima je jezdilo mnogoštevilno spremstvo ruskih in francoskih častnikov. Glasbe posamičnih polkov, mimo katerih je šel spreved, svirale so (menjajoče se) po vrsti jedna rusko himno, druga maršiljezo. Zastave so se klonile pred carjem in pred Faure-jem. Navdušenje množice je bilo nekaj izrednega, neopisnega. Na vseh straneh je bilo ploskanje in proslavljanje carja. Po dovršenem razgledovanju vojaštva ustavil se je car pred tribuno senatorjev in poslancev, tudi kočija s carico se je ustavila tam, da prisostvuje defiliranju. Množica je jela zopet ploskati in žnjo vred ploskali so tudi zastopniki naroda francoskega. — Po dovršeni paradi je car opetovano izrekel svojo popolno zadovoljnost na lepem nastopanju vojaštva. Zapovedovala sta generala Saussier in Billot. Na tej sijajni paradi je bilo zbranih 80.000 mož, in sicer 106 bataljanov pehóte, 126 eskadronov konjištva, 50 baterij, 6 stotnij ženija in jeden oddelek zrakoplovcev. Posebno pozornost so vzbujali oddelki planinskih lovcev, čuavov (afričanskih pešcev), algirskih strelcev in afričanskih lovcev. Po dovršenem defiliranju je konjištvo sijajno izvršilo napad, ki je spravil množico v pravi paroksizem. Car je dal pozvati k tribunam vrhovnega poveljnika, generala Billota. Izrekel mu je svojo zadovoljnost in mu po kratkem razgovorjanju izročil svojo podobo v okvirju z dijamanti. Ta dragocenost more se nositi okolu vratuliki red zlatega runa.

Popoludne je bila na manéverskem polju pod šatorom velika južina, na kojoj je bilo povabljenih 500 oseb, med temi predsednika obeh komor, vsi ministri s svojimi soprogami, vojaški atašéji poslanstev, ruski odposlanik Mohrenheim, poveljniki vójev, brigad in divizij. Proti zvršetku južine je izustil predsednik Faure to-le napitnico: „Vaše Veličanstvo nas skoro zapusti po obisku, ki v analih obeh naših dežel ostavi neizbrisen spomin in kakor smehljaj srečne bodočnosti se pridružuje temu obisku spomin na ljubezljivo navzočnost Nje Veličanstva carice. V Parizu je francoski narod pozdravljaj Vaše Veličanstvo v svoji celoti. V Cherbourgu in tu v Chálonsu je Vaše Veličanstvo pozdravljaj oni del naroda, ki leži Franciji pred vsem na srcu, to je nje mornarica in nje vojska. V vseh teh dneh, ki, ponavljajoči se, spominjajo na slavno minolost, izkazavali so si francoski mornarji in vojaki s svojimi ruskimi brati drug drugemu dokaze prijateljstva in ljubavi. Prosim Vaše Veličanstvo, da blagovolite vsprejeti v imenu francoske vojske zagotovilo neomahljivega prijateljstva. Napijam zdravjico ruski vojski in dvigam svoj kozarec na zdravje Vaših Veličanstev“.

Car je trknil s Faurejem in odgovoril: „O našem dohodu v Cherbourg imel sem priliko občudovati francosko eskadro. Danes, ko ostavljam to lepo deželo, bilo mi je veselje prisostvovati jednemu najimpozantnejših prizorov, razgledši vojsko na tej planjavi. Francija sme biti ponosna na svojo vojsko. A Vi imate prav, ako pravite, da sti te dve deželi zvezani vezmi neomahljivega prijateljstva. Jednako globoko ukorenjen je čut pobratimstva v orožju, v obeh vojskah. Dvigam svoj kozarec v čast vojski in mornarici ter pijem na zdravje predsednika republike francoske“.

Popoludne je ruska carska dvojica odpotovala v Darmstadt. Car in Faure sta se poslovila, podavši si roko in objemši se.

Dovršeno je torej. Minoli so dnevi pariških slavnosti, potihnilo so odmevi radostnega vsklika-

nja, ali to jedno ostane najbrže za dolgo dolgo: povod tem slavnostim, zveza med Francozi in Rusi. Ponavljamo, da zgodovina skoro ne pozna primere, da bi se bila v toli tesnem objemu spojila dva navidezno absolutno nezdržna ekstrema. Ali ta namišljena nemožnost je postala resnica. Glavarja obeh držav sta priznala, da obstoji francosko-ruska pogodba, narod francoski je neopisnim entuzijazmom — onemogla jeza zbesnelih anarhistov menda ne more motiti tega, kar je odobrila vsa Francija — pritrdil tej zvezi, ki je zadobila svoje posvečenje v objemu in poljubi obeh glavarjev držav. Car se je spoštljivo poklonil pred statuo republike, car je poljubil predsednika republike — v teh dveh dejstvih je izražen ves pomen pariških slavnosti, kojim pomenom bode morala računati Evropa ob vseh bodočih dogodkih.

V tem zmislu piše tudi pariški „Tems“: Sedaj se počenja razumevati, da osvobojenje Francije iz osamelosti, v kojoj je bila uklenila sebična politika kneza Bismarcka, je ustvarila novo jamstvo za red in harmonijo na kontinentu. Svet mora umeti slednjič, da slavnosti, prirejene te dni na Francoskem, značijo sklep dogovora, ugodnega za obe strani, ki je zapričel novo dobo, v kateri združiti Francija in Rusija svoji sile v službi za pravico in mir!

Različne vesti.

Pripravnica v Rojanu. Ravno kar smo doznali iz povsem zanesljivega vira, da je visoko c. k. ministerstvo za nauk in bogočastje dovolilo, da se v Rojanu zasnuje pripravnica za slovenske učence, kateri žele vstopiti v nemške srednje šole. Pripravnica se odpre z dnem 1. novembra 1896. Učiteljem je imenovan g. Miroslav Pretner.

Obzalovati je sicer, da je uredba srednjih šol pri nas taka, da naši otroci še-le potom pripravnic morejo prestopati v srednješolski pouk in da morejo na ta način zgubljati jedno celo leto; ali, ker so že razmere take, moramo le zadovoljnostjo pozdraviti to vladno odredbo.

Doneski možke podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu: V luki pri društvu v Barkovljah so nabrali barkovljanski krokarji 4 krone 4 stot. Križka godba je nabrala 4 krone.

„Narodni dom“ v Ljubljani. Jutri bodo oči Slovenije obrnene v naše središče, v belo Ljubljano, kjer se bode vršila velepomembna narodna slavnost — otvorjenja „Narodnega doma“.

„Narodni dom“ je zgradil narod sebi. Zasnova, povapeševatelji in podpiratelji te ideje so imeli lep, plemenit namen: monumentalna stavba, last naroda, bodi simbol narodne ukupnosti; bodi predstavateljica duševnih in moralnih sil naroda, bodi predstavateljica one krepke jedinstvene volje naroda, ki bi klicala nasprotnikom: ta so naša tla, in ta tla hočemo braniti pogumno in do skrajnosti.

V „Narodnem domu“ naj bi se osredotočale sile naroda za borbo proti ukupnemu vnašemu nasprotniku, v „Narodnem domu“ naj bi bila neutralna tla za medsebojno slovensko življenje. A na otvoritveni slavnosti naj bi bil zastopan ves narod, brez razlike na političko mišljenje.

Razmere na Slovenskem so se razvile drugače. Strupena rastlina iz semena domačega prepira, vrženega v nas od zunaj, vrgla je svojo senco tudi na „Narodni dom“...

To je tudi vzrok, da se jutrnja slavnost ne bode vršila v tolikih dimenzijah, kakor so si nekdanj mislili rodoljubi otvorjenju „Narodnega doma“. Ali kaj nam hašnejo rekriminacije?

Trezni računarji moramo računati s tem, kar je. Pošiljamo torej iskrene pozdrave onim, ki pridejo na slavnost; in s temi pozdravi spajamo i željo, da bi nam bodočnost donesla čim prej, kar nam je odrekla sedanost: bratoljubja ali pa vsaj medsebojne strpljivosti.

Iz Postojne smo prejeli svoto 15 gld. sledečim brzojavom:

„Ker ni mogoče kupiti frakov, upošiljamo znesek 15 gld. za „Narodni dom“ slovenski v Ljubljani, da se pokrijejo stroški zabavajočih se v frakih. Prosimo, vsprejeti v današnje številko.

Nekaj nepovabljenih žrtvovalcev brez frakov“.

O stvari smo prejeli še družih rezkih dopisov, kojih pa nismo hoteli priobčiti, da se nam ne bi podtikali zlohotni nameni in da se nam ne poreče,

da smo hoteli škodovati tudi tej lepi narodni slavnosti.

In da dokazmo se jasneje, da ne poznamo osebnih antipatij in da nikomur ne želimo krivice, prinašamo tu tudi opravičenje slavnosti, kakot je je prinesel sinočni „Slovenski Narod“:

(Otvoritev „Narodnega doma“.)

Odkar se je razglasil program otvoritveni slavnosti, začela se je neka agitacija zoper celo slavnost in čuje se mnogo, dasi neopravičenega zabavljanja, zlasti da bode imela pristop k otvoritveni slavnosti samo „gospoda“, da pa so širši krogi prebivalstva povsem izključeni. Z ozirom na to skrito ruvanje si štejemo v dolžnost, pojasniti vso stvar. Društvo „Narodni dom“, tisto društvo, katero je zbiralo prispevke za zgradbo poslopja, ki postane last „Matiče Slovenske“, čim se plača stavba, je z ozirom na to, da se slavnostna otvoritev ne more dlje odlašati, ker je poslopje povsem gotovo, in je zadnji čas, da se prostori oddajo društvom-najemnikom in se dobi kaj najemščine, sklenilo, prirediti to slavnost še letos. Sedaj je čas za priredbo ljudske slavnosti v polnem pomenu te besede neugoden in zategadelj je društvo „Narodni dom“ postavilo na program otvoritvene slavnosti samo tri točke: koncert, slavnostno zborovanje in slavnostni banket. Društvo „Narodni dom“ se popolnoma zaveda svoje dolžnosti. V svesti si je, da je ves narod prispeval za zgradbo in se je zategadelj postavilo na demokratično stališče: Narod je zgradil „Narodni dom“, zato imej vsakdo pristop k otvoritveni slavnosti. Društvo „Narodni dom“ ne dela nobenega razločka, dobro došel mu je vsak udeležnik, naj je daroval stotake ali desetice, in s tistim veseljem kakor „gospoda“ pozdravilo bode tudi vse druge stanove, bodi že kdo delavec, obrtnik, trgovec, kmetovalec ali karkoli. Društvo „Narodni dom“ naprosilo je tudi ostala narodna društva, naj za povzdigo otvoritvene slavnosti kaj store, kakor jim je to v sedanjih razmerah mogoče. „Dramatično društvo“ se je povabilu odzvalo in priredi slavnostno predstavo v gledališči, „Narodna Čitalnica“ pa je sklenila, da otvori svoje, ravno kar do cela prirejene prostore s slajnim plesom. Zoper ta ples se je naperila velika agitacija, kakor da je to glavna točka otvoritvene slavnosti in ker je pristop na ples dovoljen samo članom in povabljenim gostom. Vidi se, da ne vladajo jasni pojmi gledé razmerja med „Narodno Čitalnico“ in „Narodnim domom“. Čitalnica, ki je povsem samostalno društvo, je vzela prostore v „Narodnem domu“ v najem in plačuje zanje ogromno najemščino, kot najemnik sme pač prirediti v svojih prostorih, katere plačuje iz svojega, kar hoče, in povabiti na svoje društvene veselice, kegar hoče. To je vendar popolnoma naravno in neumevno nam je, kako se more kdo ob tem spodtikati, zlasti kako se morejo spodtikati tisti, ki bivajo v Ljubljani in bi bili lahko člani čitalnice, a niso, pač pa zahtevajo, naj jih društvo vabi na plese, katere društvo kot tako in za svoje člane priredi. Tisti, ki govore: „Mi smo tudi prispevali za zgradbo „Narodnega doma“, zdaj pa še na ples ne smemo“, naj pomislijo, da so svoje prispevke darovali „Narodnemu domu“, ne pa „Narodni čitalnici“. S tem, kar je kdo storil za „Narodni dom“, je koristil narodni stvari, je pomagal zgraditi poslopje, čigar dohodke bo porabljala „Matica Slovenska“ v kulturne namene, s tem pa ni za „Narodno čitalnico“ še nič storil. Kakor se „Sokolu“ ni zamerilo, ko je otvoril svoje, v najem vzete prostore v „Narodnem domu“ z veselico, na katero so imeli pristop le člani, takisto se tudi „Narodni čitalnici“ ne more zameriti, če otvori svoje prostore s plesom, na kateri dovoli vstop le članom in povabljenecem. Ako hoče kdo priti na čitalnični ples, naj pristopi društvu „Narodna čitalnica“! Otvoritvena slavnost „Narodnega doma“ pa je s plesom le toliko v zvezi, da se vršita slavnost otvoritve in čitalnični ples ob istem času, to pa zategadelj, ker se je zdel čitalnici ta čas kaj ugoden za priredbo sijajnega plesa. Naj se torej občinstvo ne da motiti po zlohotnih agitatorjih. Pristop k otvoritveni slavnosti ima vsakdo, ne gledé na njegov stan in veselje bode navdajalo vse, če bode pri slavnosti poleg fiaka videti tudi priprosto suknjo rokodelčeve in pošteni kmetiški jopič. —

Svarila. Od neke jako poštene italijanake osebe nam je došla pritožba, da so nekje v okolici nelepo postopali z dotično družino. To nam je

povod za posvarilo okoličanom, da kakor jim je dolžnost hajočoneje zadržati vsako žaljenje, tako jim je dolžnost spoštovati vsakogar, ki spoštuje nas.

Brzojavka tržaških socialstov. V današnjem jutranjem izdanju smo prinesli vest „Duhovitost pomilovanja vredna“, ter smo razložili, kako so tukajšnji fanatiki brzojavili pariškemu občinskemu svetu, da so Francozi norci, ker se klanjajo ruskemu caru. Ta brzojavka — ki je pojav skrajne bedarije in nevoščljivosti — je bila res oddana dne 8. t. m. na tukajšnjem brzojavnem uradu, ali, ker je tako — kako bi rekli? — „kunštna“, ni šla dalje, obtičala je v aparatu, ne vemo pa, ali Hughes ali Morse. Zakaj pa je obtičala? No, to je jako lahko umevno. Hughes in Morse sta iznašla aparate, da se more brzojaviti — drugi gospodje so pa iznašli „paragrafe“ in pa „artikelne“, s katerimi se lahko prepreči, da se ne pošiljajo v svet bedarije, s katerimi bi se zasmehoval oni narod, ki nam je dal ta dva izumitelja. Torej „artikel“ 7 internacionalnih telegrafskih pravil je zaprl sapo in pot oni „ženjalni“ brzojavki.

Je že tako na tem svetu: da ob vsaki priliki mora biti kdo, ki se je blamiral. Mislimo, če se vsa Francoska klanja ruskemu carju, če so se mu klanjale še druge odlične glave, bi pač boljše storil ta ali oni fanatični renegat, ako bi pametno — molčal.

Ravnopravnost na pošti. Kako dolgo bomo še trpeli zapostavljanja od strani c. kr. poštних uradnikov? Zopet mi je poročati o dveh slučajih, katera jasno osvetljujejo naše žalostne razmere na c. kr. poštних uradih. V torek, dne 6. t. m. ob 3½ pop. sem odposlal priporočeno pismo. Na kovertu je bil tiskan slovenski naslov odpošiljalčev in spodaj istotako ime naslovljenčeveo. Znajoči o odredbi vis. ces. kr. ministerstva o tej zadevi, sem opravičeno pričakoval slovenske pobotnice, kar bi bilo i naravno; toda gospodičina pri srednjih vratih velike pošte si je dovolila me žaliti s tem, da mi je dala laško pobotnico!!!

Isti dan sem odposlal nekaj drobiža pod naslovom: Cesta-Sv. Križ-Goriško, toda od dveh spremajočih uradnikov ni bil niti eden zmožen slovenskega jezika. Ko sta me vprašala, da-li je na Kranjskem? in ko sem jima odgovoril na laško vprašanje se zategnjenim slovenskim „kaaaj?“, potrudil se je eden in rekel: „scrivi Küstenland“. Kako dolgo še prejasni g. Pokorny? *Nebodigatreba.*

„Šaljivi Brivcu“ je izšel danes. Prinaša mnogo šaljivega gradiva za vse stanove. Cena mu je 5 kron za vse leto. Posamezna številka stane 5 nč. Za sedaj ga je mogoče kupiti v teh-le tabakarnah: pri sv. Jakobu, pri starem sv. Antonu, pri Chiozzi, Ponte della Fabra in pri Lavrenciču. Izhaja trikrat na mesec. Naslov „Brivcu“ je: M. Kamuščič — Trst. —

„Majhen sin velikega Madjara“. Pod tem zaglavjem je objavil budimpeštanski list „Alkotmany“: „Sleherni utegne razumeti takoj že iz naslova, da gre tu za Frana Kossutha, ki je umel zlorabiti trenotek slabosti naroda ter je došel v domovino, da zmenja v drobiž pijeteto in spoštovanje naroda do njegovega očeta. Njegove male špekulacije so mu pošle sijajno za roko. Prodajal je rokopise in relikvije očetove ter razdajal njegovo ime za umazan denar. In potem, ko je bil krošujaril po vsej Ogerski, se javlja Fran Kossuth sedaj s časnikarskim podvzetjem. Ker nastopa javno in ponižuje ime svojega očeta bolj in bolj, ne moremo govoriti drugače nega največo ogorčenostjo o načinu, po kojem se je oživotvorilo to podvzetje.

„Patrijotiska delniška zveza za splošne asikuracije“, čije predsednik je Moric Ronay, je pozvala potom glavnega ravnateljstva vse svoje agente, da vzmó delnic, kajti „v patrijotiskem interesu je, da ogerski državljani podpirajo podvzetja sina največega Madjara“.

Ne poznamo vzgleda taki brezsrčni reklami; nobeu sin ogerskega očeta doslej še nikdar ni razprodajal pijetete na tak način!

Nadejamo se in pričakujemo, da bode ogerski narod znal na vreden način odgovoriti tem odiruškim spletkam“.

Tej sodbi madjarskega lista o počenjanju sina revolucionarcu Košutu — menda ne treba komentarja. Taki so „veliki Madjari“, kaki so še le „mali“!!!

Najnovije vesti.

Bonn 10. Brzojavljajo iz Darmstadt-a, da je davi ob 9. uri prispela carska dvojica ter da je bila slovesno vsprejeta.

Rim 10. Davi bila je podpisana ženitna pogodba med princem neapeljskim in princesinjo Jelene črnohorske.

Pariz 10. Mesto kaže zopet normalno obličje. Vsi, ki so prisostvovali vojaškemu ogledu v Chans, vrnili so se polni entuzijazma ter pravijo, da je bil car vidno presenečen. Vojaki niso nikoli pokazali toliko poleta, kakor ta dan, v njih vrstah vladal je uprav fanatizem.

Vsi so opazili, da sta se car in predsednik toplo poslavljal. Feliks Faure poljubil je roko carici, a ta prijel ga je za roko ter jo krepko stisnila. Danes se spominjajo vsi listi slavnosti, ki potrjujejo oficijelno novo mesto, katero zavzema sedaj Francija v svetu. Carska dvojica je opetovno zagotovila, da ponovi obisk Pariza.

Pariz 10. Včeraj imenoval je car tajnega svetnika Šiškin-a, voditelj ministerstva vnanjih stvari, velikim kancelarom ruskega carstva, kakor naslednikom Lobanova.

London 10. „Daily Chronicle“ javlja iz Carigrada, da je Sultan odredil potrebno zatožbo radi razžaljenja časti proti Gladstonu, radi govora v Glasgowu, v katerem ga je nazival kronanega razbojnika.

London 10. Iz Carigrada javljajo, da so turške oblasti v Marmari zlostavile in žalile angleškega podkonzula Missir-a, ki je zajedno uradnik francoskih „Messageries“. Poslanika Francije in Angležke pripravljata skupen protest.

Javno zahvalo

izrekamo tem potom slavemu in čilemu tržaškemu „Sokolu“ in vsem g. g. udeležencem in udeleženkam izleta v Sv. Križ.

Naše goreče želje so in bodo, da bi Vas mogli večkrat videti med nami — da s tem olajšamo svoja srca. Kličemo torej: na svidenje prihodaje leto! V bratski ljubavi se hočemo veseliti skupno. In takrat bodete videli med seboj morda tudi kriških Sokolov. V to pomozita Bog in narod. Na zdar!

Za pevsko društvo „Skala“: A. Kovač in Kr. Košuta. Za kmetijske podružnice: Martin in Janez Košuta. Pozdravljajo tudi vsi kriški fantje in dekleta! Sv. Križ 8. oktobra 1896.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka najpriznanejšo zahvalo vsem onim, ki so kakor-koli pripomogli, da se je izlet v sv. Križ obnesel toli sijajno. Imenoma se zahvaljujemo:

Slavemu pevskemu društvu „Skala“ v sv. Križu, vrlim fantom kriškimi in njih vrlému tovarišu Tencetu, dekletam kriškimi, zastopnikom tamonjske kmetijske podružnice, godbi kriški, našim članom v Davinu, Cerovljeh, sv. Ivanu itd. (ki so došli s županom Plesom na čelu), godbi mahinjaki, sl. pevskemu društvu „Nabrežina“, sl. pevskemu društvu „Hajdrih“ na proseku, sl. pevskemu društvu „Danica“ na Kontovelju, sl. „Slovanškemu pevskemu društvu“ v Trstu, sl. pevskemu društvu „Kolo“, sl. „Slovanški čitalnici“ v Trstu, gospodoma poslancema I. Nabergerju in Gorlupu, vrlému županu nabrežinskemu, g. Tancetu, ter slednjim gg. I. Negotetu, Fr. Košuti in Ivanu Ipravcu, ki so se mnogo trudili za prireditel vsprejema. Na zdar! Odbor „Tržaškega Sokola“.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7-88 7-89 Pšenica za spomlad 1896 7-57 do 7-58 — Oves za jesen 5-55—5-56 Rž za jesen 6-34—6-35 Koruza za sept.-okt. — Pšenica. Dobro povpraševanje in ponudbe zmerno. — Prodaja 80.000 met. stot. nekoliko nč. dražje. Rž trdna. Vreme: lepo. Praga. Neratificirani sladkor fer. 11-82, oktober-december 11-95 mirno Havre. Kava Santos good average za oktober 60-25 za februar 60-25 Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s curino vred odpošiljar v preost. f. 34-50 — Constance 35-75 — Cetrvozi 38 — V glavah sodih 37-50 — Hamburg. Santos good average za oktober 49-75 za december 49-75. za mare 1897. f. 50-25.

Dunajska borza 10. oktobra 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.25	101.80
„ „ v srebru	101.45	101.45
Avstrijska renta v slatu	129.46	125.40
„ „ v kronah	101.10	101. —
Kreditne akcije	874.75	865.75
London 10 Let.	119.80	119.75
Napoleoni	9.54	9.53
20 mark	11.75	11.75
100 Italj. lir	41.55	41.50

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svojo zalogo v Trstu: **Via Fondare št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 2, Piazzetta Cordatuoli 2**, z uhodom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah**. Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljajo tudi z dopisnico.

Dr. Venceslav Svoboda

zdravnik

Via delle Poste nuove š. 6

ordinira predpoludne od 11. do 1. pop. popoldne 3. 4.

Velika zaloga

sena in slame v omotih (balah), ovsu in otrobov po najprimernejših cenah v

Via Scussa št. 3 in Via Ceppa št. 4, palača Panfilii.

Kakor sollicitator želi nastopiti v zemljiški knjigi in sodnijskih rečeh dobro izvršban pisar.

Borzni trg št. 14.

Sedanja razstava: II serija Masava z novimi reprodukcijami bitk pri Amba-Aladzi, Abba Garima, Dogali, L'Alba baterija Michelini dne 26. marca, itd.

GORIŠKA TISKARNA

A. Gabršček

v Gorici. Gosposka ulica št 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole, sodišča, cerkve itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik, cena glđ. 4-40.

„Primorec“, vsakih 14 dnij, cena 80 nvč.

„Slovanska knjižnica“, v mesečnih snopičih po 18 nč., naročnina za jedno leto glđ. 1.80. Doslej izšlo 54 snopičev.

„Knjižnica za mladino“, v trdo vezanih mesečnih snopičih po 25 nč., za naročnike 20 nč. Doslej izšlo 2 snopičev

V Trstu prodaja prve tri tobakarnar **M. Laurenčič**,

nasproti veliki vojašnici in tudi tobakarna Pipan v prehodu Ponte della Fabra, na kar opozarjamo Slovence v Trstu in okolici.

Rujav, pristen, naraven sladkor

dobiva se edino v mojej zalogi po jako nizki ceni. Piporočaje se sem udani

Anton Godnig, trgovec Via Nuova.

Prilika za poroke!

Pohištvo in tapetarije

najsolidnejših vrst, dobiti je samo v zalogi ulica Cordatuoli št. 2, nasproti pivarne „Aurora“.

Dalla Torre.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisóserai cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slabostem, če peče v želodcu, kakor proti slabomu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Ivan Turco

— Via Campanile št. 9, telefon N. 687 — oddaja

belosvetlobne svetilke

s katerimi se ne boji nobene konkurence. Postavljanje na mesto z garancijo in v potrebi tudi popravke in čiščenje izvršuje brezplačno.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(blizu novega poštnega uradnika)

Daje posojila na vknjižbe po 5%, menjice po 3%, zastava po 5%. Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4%. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 5. popoldne, ob nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure popoldne, in vsaki četrtek od 8. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadrugi deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 glđ, ter znaša vsaki delež 10 glđ.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitnik

75.000 kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann.

Podpisani naznanjam, da sem prevzel in kupil dobroznano

gostilno

Antona Vodopivca, ulica Solitario šte 12,

Točil bodem dobra vipavska bela in črna vina, stara in nova, kakor tudi istrska. Kosilo po 20 nvč.

Za mnogoštevilen obisk se priporoča udani **Franjo Valetič**, krečmar.

Zaloga pohištva

trdke **Alessandro Levi Minzi** Trst. Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Angelja Capelan-a

povzetje mrtvaških sprevedov, Corso No. 47 — zaloga ulica Sette fontane 24 A — Telefon N. 121.

Prevzimalje vsakovrstne prenose mrtvih v mestu in zunaj. Velika zaloga kovinskih krat za mrtvaške sprevede, kakor tudi lesenih od glđ. 4.50 za odrasle. Prodaja na debelo in drobno porcelanaste vence, jagode vezane na medeni žici, umetno cvetje, trakove z napismi. Ima v zalogi cvetja vsakovrstnega za poroke, plesove, palme in crkonoje pomočje. Vso lasten izdelek. Zaloga voščenic, sveč, stearink prve vrste in oprave za otročiče.

Aite & Zadnik - Trst

Via Nuova na vogalu via S. Lazzaro

Nove naročbe najmodernejšega blaga za zimsko sezono so nam uže prispelle in so: Flanela, sukno, volnene tkanine za gospe in gospode. Veliki izbor ovratnikov in ovratnic vsakovrstne barve in velikosti.

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke. Uzorci na zahtevo franko. Blago se razšilja poštino prosto. Za mnogobrojni obisk tako mešanom, okoličanom in zunajnim naročnikom se priporočata udana **Aite & Zadnik**.

Janez Dogan

mizarska obrt in zaloga pohištva v Ljubljani Dunajska cesta v Medjatorji hiši

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo izvrstno urejeno

zalogo divanov, žimnic, omar, stolov, postelj itd.

Ceniki s podobami so franko na zaplago. — Najnižje cene, izborno blago.

Dvokolesa „Meteor“.

Zopet se je pokazalo, da so „Meteor“ brzi stroji prve vrste. — S takimi stroji dobila sta se o veliki počestni dirki Trst-Mestre v I. kategoriji prvi in drugi premij prevoživši 188 km. v 7 urah 23 minutah in v II. kategoriji tudi prvi premiji. Zastopstvo in skladišče: **FRED JEGHER, piazza delle poste. Šola via Miramare 17**